

Hem Alaylı Hem Mektepli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Aralık 2023

Boğmaca olmuş iklimin dün de kalmış güneşi
Bıçkın rüzgâr içtimada
Var mıdır sahiden şairin ruh eşi?

Kaile alınmadığı kadar zaman
Varla yok arası süzülen duman
Buğrası göğün
Buklesi dünün
Devasa bir sarkıtta saklı kalmış ömrün
Derin ukdesi inzivada şiir
Şairse beklemede
Yolgeçen hanı yüreği
İklimden iklime seken bir kuş gibi
Büyüttüğü sevgisi

Büyüme bilmeyen çocuksu dilekleri
Çoktan aza uzanan
Azdan çoğa tırmanan
Aslında tekil hanesi saklı hazan ve hüzn

Sağanağın gölgesine sığınan varlığı
Özlemi derindir saklı kalmış içinde
Bazense çekilir şair köşesine

İzbandut gölgeler
Çılgılığın haresinde saklı ibaresi ömrün
İzdiham yüklü yerküre
Şairinse umurunda dahi değil
Sahi nedir ne yarınların getirisi?
Bir tebessüm ekili o mıntıka
Tahayyülü ise imkânsız değil asla
Hem gül hem bülbül pekişen iç sesinde
Kanatları kırık
Dalınsa hezeyanı
Uçuşan yaprakları gibi
Savruk her zerresi

Kavrulan leblebi tadında
Leb demeden lebi derya bir sevgiye sığınan
Sağanağın ta kendisi şiir
Bulutla sevişen imgeler
Bazense kabarıyor yüreği
Sandık dolusu kitap adeta gözünden sakındığı
Kalemin deryasında
Damladıkça heceler
Damıttığı ölgün gün kadar
Ölümsüzlüğe nazire yaptığı günler
Kalmışken dün

Kaldıramayacağı yükü elbet vermez Rabbi
Sevgisi kalkan
Semada saklı yarısı
Yâdı dünün
Derinlerden gelir sesi hüznün
Yine de umut ektiği
Yine de sevgiyi b/içtiği
Her şeyin üstünde iman gücü
Gücüne gitse de zaman zaman
Hayatın minvali

Kâh esinti
Kâh esiri
İç sesinde hallice
Baskın çıksa da evrenin serzenişi
Ruhu uçuk
Sözcükleri adeta buçuk
Tamamladığı kadar dizeleri
Dizinde büyüttüğü yüreği
Bir manivela adeta tebessümler saklı yanında
Bir mangal yürek ki doyumsuz seyri hayallerin

İçtimada evren
İstişare ettiği onca gizem
Münferit bazen heceler
Kokladığı çiçeğin dilinden anlar sadece şairler
Şiirin nezdinde
Devasa bir koza
İkbalin seyrinde
Eksik etmediği rota
Ve tek kozu şairin
İnancın izinde
Döktüğü gözyaşı
İbadetin eseri
Esiri olmadığı kadar dünyanın
Esen rüzgârda saklı hülyası
Tek duyan elbet Huda'sı

Batarken kıymığı
Kalemi bilemediği kadar
Şairin açık alını
Balçıkla sıvansa bile
Adı güneş pürü pak alnında
Yazılanı yaşar
Her insan gibi saklı doğasında duasında
Emsalsiz duygular nasıl ki
Fora edildi
Yenilmediği kadar bahtında saklı kırık tahtı
Kırıp dökmeden yaşamaktır elbet bunun adı

Sevdası mademki arşı alaya çıktı
Ruhunun yarısı muallime yarısı öğrenci
Hem alaylı hem mektepli